

§ 1. Podmiot zajmujący się zarobkowym przewozem zwierząt lub przewozem zwierząt wykonywanym w związku z prowadzeniem innej działalności gospodarczej, zwany dalej „przewoźnikiem”, używa do przewozu zwierząt środków transportu dopuszczonych decyzją powiatowego lekarza weterynarii na podstawie przepisów o ochronie zwierząt.

§ 2. Środek transportu powinien być:

- 1) skonstruowany w sposób uniemożliwiający wypadanie i wyciekanie odchodów zwierzęcych, paszy oraz ściółki;
- 2) poddany czyszczeniu i odkażaniu po każdym przewozie zwierząt lub produktu mogącego mieć wpływ na zdrowie zwierząt.

§ 3. Przewoźnik powinien posiadać sprzęt do czyszczenia i odkażania, z wyłączeniem przypadku, gdy wykonanie tych czynności przez inny podmiot jest potwierdzone w prowadzonej przez przewoźnika dokumentacji.

§ 4. Przewoźnik prowadzi dokumentację dla każdego środka transportu używanego do przewozu zwierząt. Dokumentację tę przechowuje się przez 3 lata od dnia dokonania w niej ostatniego wpisu.

§ 5. Dokumentacja, o której mowa w § 4, zawiera:

- 1) wskazanie miejsca i datę załadunku zwierząt;

- 2) nazwisko posiadacza zwierząt i adres gospodarstwa lub nazwę podmiotu zajmującego się obrotem zwierzętami, pośrednictwem w tym obrocie lub skupem zwierząt wraz z weterynaryjnym numerem identyfikacyjnym obiektu, z którego zwierzęta są zabierane;

- 3) wskazanie gatunku i liczby przewożonych zwierząt;

- 4) datę i miejsce dostawy oraz adres, nazwisko lub nazwę podmiotu będącego odbiorcą zwierząt;

- 5) datę i miejsce przeprowadzenia czyszczenia i odkażania.

§ 6. Do stwierdzenia ponownego spełniania wymagań weterynaryjnych, w przypadku wydania decyzji, o której mowa w art. 9 ust. 1 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, zwanej dalej „ustawą”, są niezbędne wymagania określone w § 1—5.

§ 7. Powiatowy lekarz weterynarii wydaje decyzję, o której mowa w art. 8 ust. 1 pkt 1 ustawy, w przypadku niespełnienia wymagań, określonych w § 1—5.

§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej.

Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi: *W. Olejniczak*

1013

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI¹⁾

z dnia 27 kwietnia 2004 r.

w sprawie szczegółowych wymagań weterynaryjnych przy przywozie świeżego mięsa i produktów mięsnych²⁾

Na podstawie art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o wymaganiach weterynaryjnych dla pro-

duktów pochodzenia zwierzęcego (Dz. U. Nr 33, poz. 288) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 1. Rozporządzenie określa szczegółowe wymagania weterynaryjne przy przywozie z państw trzecich:

- 1) świeżego mięsa pozyskanego z bydła, w tym gatunku *Bubalus bubalis* oraz *Bison bison*, a także ze świń, owiec i kóz oraz zwierząt jednokopytnych;
- 2) świeżego mięsa pozyskanego ze zwierząt łownych parzystokopytnych i jednokopytnych pochodzących z państw trzecich, z których jest dozwolony przywóz takich zwierząt;

¹⁾ Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi kieruje działem administracji rządowej — rolnictwo, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 29 marca 2002 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi (Dz. U. Nr 32, poz. 305).

²⁾ Przepisy niniejszego rozporządzenia wdrażają do prawa polskiego postanowienia dyrektywy 72/462/EWG z dnia 12 grudnia 1972 r. o problemach inspekcji zdrowotnej i weterynaryjnej w imporcie bydła, owiec i kóz oraz trzody chlewnej, mięsa świeżego lub produktów mięsnych z państw trzecich (Dz. Urz. WE L 302, z 31.12.1972 r.) w części dotyczącej świeżego mięsa i produktów mięsnych. Dane dotyczące ogłoszenia aktów prawa Unii Europejskiej, zamieszczone w niniejszym rozporządzeniu, z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej, dotyczą ogłoszenia tych aktów w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej — wydanie specjalne.

3) produktów mięsnych pozyskanych ze świeżego mięsa, z wyłączeniem świeżego mięsa:

- a) niezdatnego do spożycia przez ludzi, o którym mowa w przepisach odrębnych³⁾,
- b) o którym mowa w § 15.

§ 2. Przepisów rozporządzenia nie stosuje się do:

1) produktów mięsnych o wadze nieprzekraczającej 1 kg, poddanych obróbce cieplnej w hermetycznie zamkniętych opakowaniach przy wskaźniku sterylizacji F_0 w wysokości co najmniej 3,00:

- a) stanowiących część bagażu osobistego podróżnych, przeznaczonych do bezpośredniego spożycia przez te osoby,
- b) wysyłanych jako małe paczki i przeznaczonych dla osób fizycznych, niesprowadzanych przez te osoby do celów handlowych;

2) świeżego mięsa i produktów mięsnych, innych niż wymienione w pkt 1:

- a) stanowiących część bagażu osobistego podróżnych i przeznaczonych do bezpośredniego spożycia przez te osoby,
- b) wysyłanych jako małe paczki i przeznaczonych dla osób fizycznych, niesprowadzanych przez te osoby do celów handlowych

— jeżeli ilość przywożonego świeżego mięsa lub produktów mięsnych nie przekracza 1 kg na osobę oraz pochodzą one z państw trzecich lub ich części znajdujących się na listach ogłaszanych przez Komisję Europejską;

3) mięsa i produktów mięsnych przeznaczonych do spożycia przez załogę i pasażerów w środkach transportu komunikacji międzynarodowej.

§ 3. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o świeżym mięsie, rozumie się przez to mięso, które, oprócz schłodzenia lub zamrożenia zapewniającego przedłużenie okresu przechowywania, nie przeszło innej obróbki, a także mięso zapakowane próżniowo.

Rozdział 2

Wymagania weterynaryjne przy przywozie świeżego mięsa

§ 4. Dopuszcza się przywóz świeżego mięsa z państw trzecich, jeżeli pochodzi ono od lub ze zwierząt, które pozostawały przez co najmniej 3 miesiące przed ubojem lub — w przypadku zwierząt mających mniej niż 3 miesiące życia — od urodzenia, na terytorium państw trzecich lub ich części znajdujących się na listach ogłaszanych przez Komisję Europejską:

³⁾ Przepisy o wymaganiach weterynaryjnych przy produkcji mięsa z bydła, świń, owiec, kóz i zwierząt jednokopytnych, umieszczanego na rynku, wdrażające art. 5 dyrektywy 64/433/EEC z dnia 26 czerwca 1964 r. o warunkach sanitarnych przy produkcji i wprowadzaniu na rynek świeżego mięsa (Dz. Urz. WE L 121, z 29.07.1964 r.).

1) w zależności do gatunku, wolnych od:

- a) księgosuszu — w okresie 12 miesięcy poprzedzających wysyłkę,
- b) afrykańskiego pomoru świń oraz enterowirusowego zapalenia mózgu i rdzenia świń (d. choroby cieszyńskiej i taflańskiej) — w okresie 12 miesięcy poprzedzających wysyłkę;

2) w których nie przeprowadzano szczepień przeciwko chorobom wymienionym w pkt 1 — w okresie 12 miesięcy poprzedzających wysyłkę;

3) w których nie stwierdzono klasycznego pomoru świń, nie zezwolono na szczepienia oraz nie przeprowadzano szczepień przeciwko tej chorobie — w okresie co najmniej 12 miesięcy poprzedzających wysyłkę.

§ 5. Dopuszcza się przywóz świeżego mięsa z państw trzecich, w których:

- 1) stwierdzono endemiczne występowanie pryszczycy (szczepy A, O i C),
- 2) nie przeprowadza się uboju zwierząt z przeznaczeniem na mięso, w przypadku wystąpienia pryszczycy,
- 3) są przeprowadzane szczepienia

— jeżeli państwo trzecie lub jego część są zatwierdzone w sposób określony w przepisach Unii Europejskiej⁴⁾, a mięso jest dojrzałe, o wartości pH właściwej dla mięsa dojrzałego, poddane rozbiorowi oraz pozbawione węzłów chłonnych.

§ 6. Ograniczenia w zakresie przywozu podrobów przeznaczonych do spożycia przez ludzi oraz szczegółowe zasady przywozu podrobów przeznaczonych do wykorzystania w przemyśle farmaceutycznym oraz przy produkcji karmy dla zwierząt domowych mogą zostać określone w przepisach Unii Europejskiej⁴⁾.

§ 7. 1. Dopuszcza się przywóz świeżego mięsa z państw trzecich, w których są przeprowadzane szczepienia przeciwko szczepom pryszczycy SAT lub ASIA I, jeżeli:

- 1) mięso pochodzi z regionu, znajdującego się w państwie trzecim, w którym szczepienia są zakazane lub nie stwierdzono pryszczycy — w okresie 12 miesięcy poprzedzających wysyłkę; regiony są zatwierdzone w sposób określony w przepisach Unii Europejskiej⁴⁾;
- 2) mięso jest dojrzałe, poddane rozbiorowi, pozbawione węzłów chłonnych oraz nie zostało przywiezione w okresie 3 tygodni po uboju.

2. Niedopuszczalny jest przywóz podrobów z państw, o których mowa w ust. 1.

⁴⁾ Przepisy wydane na podstawie art. 29 dyrektywy 72/462/EWG z dnia 12 grudnia 1972 r. o problemach inspekcji zdrowotnej i weterynaryjnej w imporcie bydła, owiec i kóz oraz trzody chlewnej, mięsa świeżego lub produktów mięsnych z państw trzecich (Dz. Urz. WE L 302, z 31.12.1972 r.).

§ 8. Dopuszcza się przywóz świeżego mięsa z państw trzecich:

- 1) wolnych od pryszczycy w okresie 12 miesięcy poprzedzających wysyłkę,
- 2) w których są przeprowadzane szczepienia

— jeżeli zostaną spełnione warunki określone w przepisach Unii Europejskiej⁴⁾.

§ 9. Dopuszcza się przywóz świeżego mięsa z państw trzecich, wolnych od pryszczycy oraz w których nie są przeprowadzane szczepienia, jeżeli zostaną spełnione warunki określone w przepisach Unii Europejskiej⁴⁾ i w przepisach regulujących handel świeżym mięsem.

§ 10. Dodatkowe wymagania dla państw trzecich, o których mowa w § 4, mogą zostać ustalone w przepisach Unii Europejskiej.

§ 11. Dopuszcza się przywóz świeżego mięsa z państw trzecich, po spełnieniu wymagań określonych w przepisach Unii Europejskiej⁴⁾ w zakresie ochrony zdrowia publicznego i zdrowia zwierząt.

§ 12. 1. Niedopuszczalny jest przywóz świeżego mięsa w postaci tusz, w tym:

- 1) półtusze — w przypadku świń,
- 2) półtusze i ćwiartki — w przypadku bydła i zwierząt jednokopytnych

— jeżeli nie jest możliwa identyfikacja całej tuszy każdego zwierzęcia.

2. Dopuszcza się przywóz świeżego mięsa, o którym mowa w ust. 1, jeżeli mięso:

- 1) zostało pozyskane w rzeźni znajdującej się na liście rzeźni zatwierdzonych;
- 2) pochodzi ze zwierzęcia rzeźnego, poddanego badaniu przedubojowemu, przeprowadzonemu w sposób określony w przepisach odrębnych⁵⁾, przez urzędowego lekarza weterynarii, który uznał to zwierzę za nadające się do uboju, z przeznaczeniem mięsa do wprowadzenia na rynek Wspólnoty;
- 3) zostało poddane obróbce w sposób zapobiegający jego zanieczyszczeniu zgodnie z przepisami odrębnymi⁶⁾;
- 4) zostało poddane badaniu poubojowemu przeprowadzonemu w sposób określony w przepisach od-

rębnych⁷⁾, przez urzędowego lekarza weterynarii, w czasie którego nie stwierdzono zmian, z wyłączeniem uszkodzeń pourazowych nabytych bezpośrednio przed ubojem, zmian lub wad rozwojowych; jeżeli jest to konieczne, przeprowadza się badania laboratoryjne w celu ustalenia, że zmiany i wady te nie powodują niezdatności tusz i podrobów do spożycia przez ludzi oraz nie stanowią zagrożenia dla zdrowia ludzi;

- 5) zostało oznakowane w sposób określony w przepisach odrębnych⁸⁾;
- 6) po przeprowadzonym badaniu poubojowym, o którym mowa w pkt 4, było przechowywane z zachowaniem wymagań higieny określonych w przepisach odrębnych⁹⁾;
- 7) było transportowane w sposób określony w przepisach odrębnych¹⁰⁾.

3. W przypadku wystąpienia w państwie trzecim choroby zagrażającej zdrowiu publicznemu w przepisach Unii Europejskiej⁴⁾ mogą zostać ustalone dodatkowe wymagania.

4. Przy przeprowadzaniu badania przedubojowego oraz wykonywaniu czynności, o których mowa w ust. 2 pkt 4 i 6, mogą uczestniczyć osoby niebędące lekarzami weterynarii wyznaczone do wykonywania określonych czynności o charakterze pomocniczym.

5. Osoby, o których mowa w ust. 4, powinny spełniać wymagania określone w przepisach o Inspekcji Weterynaryjnej.

§ 13. 1. Dopuszcza się przywóz świeżego mięsa w postaci:

- 1) półtusze, w tym półtusze podzielonych na nie więcej niż 3 części, ćwiartki lub podroby spełniających wymagania określone w § 12 ust. 2, pozyskanych w zatwierdzonych rzeźniach;
- 2) części mniejszych niż ćwiartki, w tym półtusze podzielonych na więcej niż 3 części lub mięsa z kość-

⁵⁾ Przepisy o wymaganiach weterynaryjnych dla handlu zwierzętami wdrażające rozdział I, aneksu I dyrektywy 64/432/EEC z dnia 26 czerwca 1964 r. o problemach zdrowia zwierząt w handlu bydłem i trzodą chlewną wewnątrz Wspólnoty (Dz. Urz. WE L 121, z 29.07.1964 r.).

⁶⁾ Przepisy o wymaganiach weterynaryjnych przy produkcji mięsa z bydła, świń, owiec, kóz i zwierząt jednokopytnych, umieszczanego na rynku, wdrażające aneks I dyrektywy 64/433 EEC z dnia 26 czerwca 1964 r. o warunkach sanitarnych przy produkcji i wprowadzaniu na rynek świeżego mięsa (Dz. Urz. WE L 121, z 29.07.1964 r.).

⁷⁾ Przepisy o wymaganiach weterynaryjnych przy produkcji mięsa z bydła, świń, owiec, kóz i zwierząt jednokopytnych, umieszczanego na rynku, wdrażające rozdział III aneksu I dyrektywy 64/433/EEC z dnia 26 czerwca 1964 r. o warunkach sanitarnych przy produkcji i wprowadzaniu na rynek świeżego mięsa (Dz. Urz. WE L 121, z 29.07.1964 r.).

⁸⁾ Przepisy o wymaganiach weterynaryjnych przy produkcji mięsa z bydła, świń, owiec, kóz i zwierząt jednokopytnych, umieszczanego na rynku, wdrażające rozdział XI aneksu I dyrektywy 64/433/EEC z dnia 26 czerwca 1964 r. o warunkach sanitarnych przy produkcji i wprowadzaniu na rynek świeżego mięsa (Dz. Urz. WE L 121, z 29.07.1964 r.).

⁹⁾ Przepisy o wymaganiach weterynaryjnych przy produkcji mięsa z bydła, świń, owiec, kóz i zwierząt jednokopytnych, umieszczanego na rynku, wdrażające rozdział XVI aneksu I dyrektywy 64/433/EEC z dnia 26 czerwca 1964 r. o warunkach sanitarnych przy produkcji i wprowadzaniu na rynek świeżego mięsa (Dz. Urz. WE L 121, z 29.07.1964 r.).

¹⁰⁾ Przepisy o wymaganiach weterynaryjnych przy produkcji mięsa z bydła, świń, owiec, kóz i zwierząt jednokopytnych, umieszczanego na rynku, wdrażające rozdział XV aneksu I dyrektywy 64/433/EEC z dnia 26 czerwca 1964 r. o warunkach sanitarnych przy produkcji i wprowadzaniu na rynek świeżego mięsa (Dz. Urz. WE L 121, z 29.07.1964 r.).

mi lub podrobów, w tym wątroby bydła w plasterkach, pozyskanych w zatwierdzonych zakładach.

2. Mięso, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, oprócz wymagań określonych w § 12 ust. 2, powinno być:

- 1) pozyskane i poddane rozbiorowi w sposób określony w przepisach odrębnych¹¹⁾;
- 2) poddane badaniu przeprowadzanemu przez urzędowego lekarza weterynarii w sposób określony w przepisach odrębnych¹²⁾;
- 3) opakowane w sposób określony w przepisach odrębnych¹³⁾;
- 4) poddane badaniom przeprowadzonym przez urzędowego lekarza weterynarii w celu zapewnienia spełnienia wymagań określonych w pkt 1—3;
- 5) poddane badaniu w państwie miejsca przeznaczenia — w przypadku świeżego mięsa pozyskanego ze zwierząt jednokopytnych.

3. Dopuszcza się przywóz świeżego mięsa w częściach mniejszych niż 100 g, w rozumieniu przepisów odrębnych¹⁴⁾, jeżeli są spełnione wymagania określone w § 12 ust. 2, § 13 ust. 2 pkt 3—5 oraz wymagania określone w przepisach odrębnych¹⁵⁾.

4. Świeże mięso niepoddane schłodzeniu może być poddane rozbiorowi w sposób inny niż określony

w przepisach odrębnych¹⁶⁾, w specjalnie do tego celu wyznaczonych zakładach, w sposób określony w przepisach Unii Europejskiej⁴⁾.

§ 14. 1. Przepisów § 12 i 13 nie stosuje się do świeżego mięsa:

- 1) nieprzeznaczonego do spożycia przez ludzi;
- 2) przeznaczonego na wystawy lub do badań lub analiz, jeżeli mięso nie będzie wykorzystane w celu spożycia przez ludzi oraz po zakończeniu wystawy lub przeprowadzeniu badań zostanie wywiezione z terytorium Unii Europejskiej lub zniszczone, z wyłączeniem mięsa wykorzystanego w całości do badań lub analiz;
- 3) przeznaczonego wyłącznie na dostawy dla organizacji międzynarodowych w sposób określony w przepisach Unii Europejskiej⁴⁾, pochodzącego z państw trzecich znajdujących się na listach ogłaszanych przez Komisję Europejską.

2. Niedopuszczalne jest umieszczanie na rynku mięsa, o którym mowa w ust. 1 pkt 3.

3. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio do produktów mięsnych.

§ 15. Niedopuszczalny jest przywóz:

- 1) świeżego mięsa pozyskanego z knurów lub świń wnętrów;
- 2) świeżego mięsa:
 - a) pozyskanego ze zwierząt, którym podawano niedozwolone substancje hormonalne określone w przepisach odrębnych¹⁷⁾,
 - b) zawierającego pozostałości substancji hormonalnych, antybiotyków, pestycydów lub innych substancji szkodliwych, które są określone w przepisach odrębnych¹⁷⁾;
- 3) świeżego mięsa poddanego promieniowaniu jonizującemu lub ultrafioletowemu oraz świeżego mięsa pozyskanego ze zwierząt, którym podano substancje zmiękczające lub inne produkty mogące mieć negatywny wpływ na skład mięsa lub jego cechy organoleptyczne;
- 4) świeżego mięsa, do którego oznakowania wykorzystano inne substancje niż określone w przepisach odrębnych¹⁸⁾;

¹¹⁾ Przepisy o wymaganiach weterynaryjnych przy produkcji mięsa z bydła, świń, owiec, kóz i zwierząt jednokopytnych, umieszczanego na rynku, wdrażające rozdział IX aneksu I dyrektywy 64/433/EEC z dnia 26 czerwca 1964 r. o warunkach sanitarnych przy produkcji i wprowadzaniu na rynek świeżego mięsa (Dz. Urz. WE L 121, z 29.07.1964 r.).

¹²⁾ Przepisy o wymaganiach weterynaryjnych przy produkcji mięsa z bydła, świń, owiec, kóz i zwierząt jednokopytnych, umieszczanego na rynku, wdrażające rozdział X aneksu I dyrektywy 64/433/EEC z dnia 26 czerwca 1964 r. o warunkach sanitarnych przy produkcji i wprowadzaniu na rynek świeżego mięsa (Dz. Urz. WE L 121, z 29.07.1964 r.).

¹³⁾ Przepisy o wymaganiach weterynaryjnych przy produkcji mięsa z bydła, świń, owiec, kóz i zwierząt jednokopytnych, umieszczanego na rynku, wdrażające rozdział XII aneksu I dyrektywy 64/433/EEC z dnia 26 czerwca 1964 r. o warunkach sanitarnych przy produkcji i wprowadzaniu na rynek świeżego mięsa (Dz. Urz. WE L 121, z 29.07.1964 r.).

¹⁴⁾ Przepisy wdrażające artykuł 2 (2) (b) dyrektywy 88/657/EEC z dnia 14 grudnia 1988 r. w sprawie wymagań dla produkcji i handlu mięsem mielonym, mięsem w kawałkach mniejszych niż 100g i preparatami mięsnymi (Dz. Urz. WE L 382, z 31.12.1988 r.) zmienione dyrektywą 94/65/WE z dnia 14 grudnia 1994 r. ustanawiającą wymagania w odniesieniu do produkcji i wprowadzania na rynek mięsa mielonego i przetworów mięsnych (Dz. Urz. WE L 368, z 31.12.1994 r.).

¹⁵⁾ Przepisy wdrażające dyrektywę 88/657/EEC z dnia 14 grudnia 1988 r. w sprawie wymagań dla produkcji i handlu mięsem mielonym, mięsem w kawałkach mniejszych niż 100g i preparatami mięsnymi (Dz. Urz. WE L 382, z 31.12.1988 r.) zmienione dyrektywą 94/65/WE z dnia 14 grudnia 1994 r. ustanawiającą wymagania w odniesieniu do produkcji i wprowadzania na rynek mięsa mielonego i przetworów mięsnych (Dz. Urz. WE L 368, z 31.12.1994 r.).

¹⁶⁾ Przepisy o wymaganiach weterynaryjnych przy produkcji mięsa z bydła, świń, owiec, kóz i zwierząt jednokopytnych, umieszczanego na rynku, wdrażające paragraf 46 rozdziału IX aneksu I dyrektywy 64/433/EEC z dnia 26 czerwca 1964 r. o warunkach sanitarnych przy produkcji i wprowadzaniu na rynek świeżego mięsa (Dz. Urz. WE L 121, z 29.07.1964 r.).

¹⁷⁾ Art. 8 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o wymaganiach weterynaryjnych dla produktów pochodzenia zwierzęcego (Dz. U. Nr 33, poz. 288) oraz rozdział 9 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (Dz. U. Nr 69, poz. 625).

¹⁸⁾ Przepisy o wymaganiach weterynaryjnych przy produkcji mięsa z bydła, świń, owiec, kóz i zwierząt jednokopytnych, umieszczanego na rynku, wdrażające paragraf 58 rozdziału XI aneksu I dyrektywy 64/433/EEC z dnia 26 czerwca 1964 r. o warunkach sanitarnych przy produkcji i wprowadzaniu na rynek świeżego mięsa (Dz. Urz. WE L 121, z 29.07.1964 r.).

- 5) świeżego mięsa pozyskanego ze zwierząt, u których stwierdzono gruźlicę, oraz świeżego mięsa pozyskanego ze zwierząt, jeżeli badanie poubojowe wykazało obecność gruźlicy lub stwierdzono, że zwierzęta były nosicielami jednej lub większej liczby *cystiterci bovis* albo *cystiterci cellolsae* lub zawierały włośnia krętego w przypadku świń;
- 6) świeżego mięsa pozyskanego ze zwierząt niedojrzałych;
- 7) części tuszy lub podrobów z uszkodzeniami pourazowymi, nabytymi bezpośrednio przed ubojem, zmianami lub wadami rozwojowymi, o których mowa § 12 ust. 2 pkt 4;
- 8) krwi;
- 9) mięsa mielonego lub siekanego i mięsa pozyskanego mechanicznie;
- 10) świeżego mięsa w częściach mniejszych niż 100 g;
- 11) głów bydła oraz części tkanek mięśniowych i innych tkanek głów z wyłączeniem języka.

Rozdział 3

Wymagania weterynaryjne przy przywozie produktów mięsnych

§ 16. Produkty mięsne mogą być przywożone, jeżeli zostały przygotowane w całości lub częściowo ze świeżego mięsa, które:

- 1) spełnia wymagania określone w § 4—11;
- 2) pochodzi z państw członkowskich Unii Europejskiej oraz:
 - a) spełnia wymagania określone w przepisach odrębnych¹⁹⁾,
 - b) zostało wysłane, pod kontrolą urzędowego lekarza weterynarii, bezpośrednio albo po przechowywaniu w zatwierdzonym zakładzie chłodniczym, do zakładu przetwórczego,
 - c) zostało poddane, przed przetworzeniem, kontroli przeprowadzonej przez urzędowego lekarza weterynarii w celu stwierdzenia, że mięso to może być przetworzone w sposób określony w przepisach odrębnych²⁰⁾.

§ 17. 1. Dopuszcza się przywóz produktów mięsnych z państw trzecich lub części tych państw, wpisanych na listę, z których przywóz jest niedozwolony, jeżeli:

nych na listę, z których przywóz jest niedozwolony, jeżeli:

- 1) pochodzą z zakładu zatwierdzonego dla danego rodzaju produktu;
- 2) zostały pozyskane ze świeżego mięsa lub je zawierają lub mięsa pochodzącego z państwa trzeciego, które spełnia wymagania zdrowotne określone w przepisach Unii Europejskiej²¹⁾, oraz mięso to:
 - a) pochodzi z zatwierdzonej rzeźni,
 - b) jest oznakowane w sposób określony w przepisach Unii Europejskiej⁴⁾;
- 3) zostały poddane obróbce cieplnej w hermetycznie zamkniętych opakowaniach przy wskaźniku sterylizacji Fo w wysokości co najmniej 3,00.

2. Dopuszcza się stosowanie innych rodzajów obróbki termicznej, jeżeli są określone w przepisach Unii Europejskiej⁴⁾.

§ 18. Dopuszcza się przywóz produktów mięsnych spełniających wymagania określone w § 17, jeżeli:

- 1) zostały pozyskane w zatwierdzonym zakładzie znajdującym się na liście ogłaszanej przez Komisję Europejską;
- 2) pochodzą z zakładu spełniającego wymagania określone w przepisach odrębnych²²⁾;
- 3) zostały pozyskane w warunkach higieny określonych w przepisach odrębnych²³⁾;
- 4) zostały całkowicie pozyskane z mięsa świeżego:
 - a) pochodzącego z zakładu znajdującego się na jednej z list sporządzonych w sposób określony w przepisach odrębnych²⁴⁾;

¹⁹⁾ Przepisy o wymaganiach weterynaryjnych dla handlu świeżym mięsem i produktami mięsnymi wdrażające artykuł 3 i 4 dyrektywy 80/215/EEC z dnia 22 stycznia 1980 r. w sprawie problemów zdrowia zwierząt w handlu wewnątrzspółnotowym mięsem i produktami mięsnymi (Dz. Urz. WE L 47, z 21.02.1980 r.).

²⁰⁾ Przepisy w sprawie wymagań weterynaryjnych przy produkcji i dla produktów mięsnych oraz innych produktów pochodzenia zwierzęcego wdrażające dyrektywę 77/99/EEC z dnia 21 grudnia 1976 r. o problemach zdrowotnych w produkcji i handlu produktami mięsnymi i niektórymi innymi produktami pochodzenia zwierzęcego (Dz. Urz. WE L 26, z 31.01.1977 r.).

²¹⁾ Przepisy wydane na podstawie art. 30 dyrektywy 72/462/EWG z dnia 12 grudnia 1972 r. o problemach inspekcji zdrowotnej i weterynaryjnej w imporcie bydła, owiec i kóz oraz trzody chlewnej, mięsa świeżego lub produktów mięsnych z państw trzecich (Dz. Urz. WE L 302, z 31.12.1972 r.).

²²⁾ Przepisy w sprawie wymagań weterynaryjnych przy produkcji i dla produktów mięsnych oraz innych produktów pochodzenia zwierzęcego wdrażające aneks A i B dyrektywy 77/99/EEC z dnia 21 grudnia 1976 r. o problemach zdrowotnych w produkcji i handlu produktami mięsnymi i niektórymi innymi produktami pochodzenia zwierzęcego (Dz. Urz. WE L 26, z 31.01.1977 r.).

²³⁾ Przepisy w sprawie wymagań weterynaryjnych przy produkcji i dla produktów mięsnych oraz innych produktów pochodzenia zwierzęcego wdrażające rozdział II oraz punkty 23 i 25 rozdziału III aneksu A dyrektywy 77/99/EEC z dnia 21 grudnia 1976 r. o problemach zdrowotnych w produkcji i handlu produktami mięsnymi i niektórymi innymi produktami pochodzenia zwierzęcego (Dz. Urz. WE L 26, z 31.01.1977 r.).

²⁴⁾ Przepisy o wymaganiach weterynaryjnych dla handlu zwierzętami wdrażające przepisy o tworzeniu list zakładów zgodnie z dyrektywą 64/432/EEC z dnia 26 czerwca 1964 r. o problemach zdrowia zwierząt w handlu bydłem i trzodą chlewną wewnątrz Wspólnoty (Dz. Urz. WE L 121, z 29.07.1964 r.).

- b) spełniającego wymagania określone w § 12 i 13, oraz wymagania określone w przepisach odrębnych²⁵⁾,
- c) spełniającego wymagania ustalone dla państwa trzeciego w przypadku produktów mięsnych, o których mowa w § 17;
- 5) zostały wytworzone z produktów mięsnych pochodzących z zakładów, które znajdują się na listach zakładów ogłaszanych przez Komisję Europejską;
- 6) spełniają wymagania określone w przepisach odrębnych²⁶⁾, a w szczególności:
- a) zostały poddane obróbce określonej w przepisach odrębnych²⁷⁾,
- b) zostały poddane kontroli przez urzędowego lekarza weterynarii zgodnie z wymaganiami określonymi w przepisach odrębnych²⁸⁾; w przypadku produktów mięsnych w hermetycznie zamkniętych pojemnikach, są poddawane kontroli określonej w przepisach odrębnych²⁹⁾, przy przeprowadzaniu której mogą uczestniczyć osoby niebędące lekarzami weterynarii wyznaczone do wykonywania określonych czynności o charakterze pomocniczym,
- c) zostały opakowane w opakowanie jednostkowe lub zbiorcze zgodnie z wymaganiami określonymi w przepisach odrębnych³⁰⁾,
- d) zostały oznakowane znakiem weterynaryjnym w sposób określony w przepisach odrębnych³¹⁾,
- e) były przechowywane i transportowane przy spełnieniu warunków higieny określonych w przepisach odrębnych³²⁾, przy czym na opakowaniu umieszcza się czytelnie czas i temperaturę, w której produkt przechowuje się i transportuje;
- 7) nie zostały poddane promieniowaniu jonizującemu.

Rozdział 4

Wymagania dotyczące świadectw zdrowia przy przewozie mięsa i produktów mięsnych

§ 19. 1. Świeże mięso lub produkty mięsne zaopakuje się w oryginały świadectw zdrowia i świadectw zdrowia publicznego wystawione przez urzędowego lekarza weterynarii państwa wysyłki.

2. Świadectwa zdrowia, o których mowa w ust. 1, powinny:

- 1) być sporządzone co najmniej w jednym z języków urzędowych państwa członkowskiego Unii Europejskiej, w którym jest przeprowadzana weterynaryjna kontrola graniczna, oraz państwa członkowskiego Unii Europejskiej miejsca przeznaczenia;
- 2) być dołączone do przesyłki świeżego mięsa lub produktów mięsnych;
- 3) stanowić jedną kartkę papieru;
- 4) być wystawione dla jednej przesyłki.

Rozdział 5

Przepis końcowy

§ 20. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej.

Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi: *W. Olejniczak*

²⁵⁾ Przepisy w sprawie wymagań weterynaryjnych przy produkcji i dla produktów mięsnych oraz innych produktów pochodzenia zwierzęcego wdrażające punkty 23 i 25 rozdziału III aneksu A dyrektywy 77/99/EEC z dnia 21 grudnia 1976 r. o problemach zdrowotnych w produkcji i handlu produktami mięsnymi i niektórymi innymi produktami pochodzenia zwierzęcego (Dz. Urz. WE L 26, z 31.01.1977 r.).

²⁶⁾ Przepisy w sprawie wymagań weterynaryjnych przy produkcji i dla produktów mięsnych oraz innych produktów pochodzenia zwierzęcego wdrażające postanowienia dyrektywy 77/99/EEC z dnia 21 grudnia 1976 r. o problemach zdrowotnych w produkcji i handlu produktami mięsnymi i niektórymi innymi produktami pochodzenia zwierzęcego (Dz. Urz. WE L 26, z 31.01.1977 r.).

²⁷⁾ Przepisy w sprawie wymagań weterynaryjnych przy produkcji i dla produktów mięsnych oraz innych produktów pochodzenia zwierzęcego wdrażające artykuł 2 (d) dyrektywy 77/99/EEC z dnia 21 grudnia 1976 r. o problemach zdrowotnych w produkcji i handlu produktami mięsnymi i niektórymi innymi produktami pochodzenia zwierzęcego (Dz. Urz. WE L 26, z 31.01.1977 r.).

²⁸⁾ Przepisy w sprawie wymagań weterynaryjnych przy produkcji i dla produktów mięsnych oraz innych produktów pochodzenia zwierzęcego wdrażające rozdział IV aneksu A dyrektywy 77/99/EEC z dnia 21 grudnia 1976 r. o problemach zdrowotnych w produkcji i handlu produktami mięsnymi i niektórymi innymi produktami pochodzenia zwierzęcego (Dz. Urz. WE L 26, z 31.01.1977 r.).

²⁹⁾ Przepisy w sprawie wymagań weterynaryjnych przy produkcji i dla produktów mięsnych oraz innych produktów pochodzenia zwierzęcego wdrażające rozdział II aneksu B dyrektywy 77/99/EEC z dnia 21 grudnia 1976 r. o problemach zdrowotnych w produkcji i handlu produktami mięsnymi i niektórymi innymi produktami pochodzenia zwierzęcego (Dz. Urz. WE L 26, z 31.01.1977 r.).

³⁰⁾ Przepisy w sprawie wymagań weterynaryjnych przy produkcji i dla produktów mięsnych oraz innych produktów pochodzenia zwierzęcego wdrażające rozdział V aneksu A dyrektywy 77/99/EEC z dnia 21 grudnia 1976 r. o problemach zdrowotnych w produkcji i handlu produktami mięsnymi i niektórymi innymi produktami pochodzenia zwierzęcego (Dz. Urz. WE L 26, z 31.01.1977 r.).

³¹⁾ Przepisy w sprawie wymagań weterynaryjnych przy produkcji i dla produktów mięsnych oraz innych produktów pochodzenia zwierzęcego wdrażające rozdział VI aneksu A dyrektywy 77/99/EEC z dnia 21 grudnia 1976 r. o problemach zdrowotnych w produkcji i handlu produktami mięsnymi i niektórymi innymi produktami pochodzenia zwierzęcego (Dz. Urz. WE L 26, z 31.01.1977 r.), z wyłączeniem punktu 39(a); inicjały i zestawy inicjałów państw członkowskich mają być zastąpione przez nazwy państw trzecich pochodzenia produktu wraz z towarzyszącym numerem zatwierdzenia zakładu pochodzenia produktu.

³²⁾ Przepisy w sprawie wymagań weterynaryjnych przy produkcji i dla produktów mięsnych oraz innych produktów pochodzenia zwierzęcego wdrażające postanowienia rozdziału VIII aneksu A dyrektywy 77/99/EEC z dnia 21 grudnia 1976 r. o problemach zdrowotnych w produkcji i handlu produktami mięsnymi i niektórymi innymi produktami pochodzenia zwierzęcego (Dz. Urz. WE L 26, z 31.01.1977 r.).